ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο πενταμελές τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2015*

«REACH — Χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Ενδιάμεσα προϊόντα — Προσφυγή ακυρώσεως — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση»

Στην υπόθεση T-268/10 RENV,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

SNF SAS, με έδρα την Andrézieux-Bouthéon (Γαλλία),

εκπροσωπούμενοι από τους R. Cana, D. Abrahams και E. Mullier, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), εκπροσωπούμενου από τη M. Heikkilä και τους W. Broere και T. Zbihlej, επικουρούμενους από τους J. Stuyck και A.-M. Vandromme, δικηγόρους,

καθού,

υποστηριζόμενου από

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από την B. Koopman,

και από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους D. Kukovec, E. Manhaeve και την K. Talabér-Ritz,

παρεμβαίνοντα,

με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του ECHA περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου (ΕΚ 201-173-7) ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1), κατά το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Dittrich (εισηγητή), πρόεδρο, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović και A. M. Collins, δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorczyk, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό των διαφορών

1 Ο πρώτος προσφεύγων, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), είναι ευρωπαϊκός όμιλος οικονομικού σκοπού εγκατεστημένος στο Βέλγιο. Εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εταιριών παραγωγής ή εισαγωγής πολυηλεκτρολυτών, πολυακρυλαμιδίου ή άλλων πολυμερών που περιέχουν ακρυλαμίδιο. Οι εταιρίες μέλη του πρώτου προσφεύγοντος ομίλου είναι επίσης χρήστες ακρυλαμιδίου και κατασκευαστές ή εισαγωγείς ακρυλαμιδίου ή πολυακρυλαμιδίου. Όλοι οι παραγωγοί ακρυλαμιδίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μέλη του πρώτου προσφεύγοντος ομίλου.

2 Η δεύτερη προσφεύγουσα, η εταιρία SNF SAS, είναι μέλος του πρώτου προσφεύγοντος ομίλου. Η κύρια δραστηριότητά της είναι η κατασκευή ακρυλαμιδίου και πολυακρυλαμιδίων, τα οποία πωλεί απευθείας στους πελάτες της. Διαθέτει μονάδες παραγωγής στη Γαλλία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Κίνα και στη Νότια Κορέα.

3 Οι πολυηλεκτρολύτες είναι υδροδιαλυτά, συνθετικά και οργανικά πολυμερή που παράγονται από διάφορα μονομερή, ένα από τα οποία είναι το ακρυλαμίδιο. Χρησιμοποιούνται, για παράδειγμα, για τον καθαρισμό του πόσιμου νερού, την επεξεργασία των λυμάτων, την παραγωγή χαρτιού και την εξαγωγή πολύτιμων μετάλλων.

4 Το πολυακρυλαμίδιο είναι πολυμερές προερχόμενο από τον πολυμερισμό του μονομερούς ακρυλαμιδίου, το οποίο αποτελεί το υλικό που κατά κανόνα χρησιμοποιείται για την επεξεργασία των υδάτων, στη βιομηχανία χαρτιού, στη μεταλλουργία, την πετρελαιοβιομηχανία, στη γεωργία, ως πρόσθετη ύλη στα υφάσματα, καθώς και στους τομείς των καλλυντικών και της σωματικής υγιεινής.

5 Στις 25 Αυγούστου 2009 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών διαβίβασε στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ECHA) φάκελο που είχε καταρτίσει σχετικά με τον προσδιορισμό του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ

(ΕΕ L 396, σ. 1), ο οποίος τροποποιήθηκε εν συνεχεία, μεταξύ άλλων, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ (ΕΕ L 353, σ. 1), παραπέμποντας στην ταξινόμηση του ακρυλαμιδίου στις κλάσεις επικινδυνότητας «καρκινογένεση κατηγορίας 2» και «μεταλλαξιογένεση κατηγορίας 2» στο παράρτημα VI, μέρος 3, του κανονισμού 1272/2008. Στις 31 Αυγούστου 2009 ο ECHA δημοσίευσε στον διαδικτυακό τόπο του ανακοίνωση με την οποία κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του φακέλου που καταρτίσθηκε για το ακρυλαμίδιο. Την ίδια ημέρα ο ECHA κάλεσε επίσης τις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών να υποβάλουν τις επ' αυτού παρατηρήσεις τους.

6 Αφού παρέλαβε τις παρατηρήσεις επί του επίμαχου φακέλου, ιδίως του πρώτου προσφεύγοντος, και τις απαντήσεις του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στις παρατηρήσεις αυτές, ο ECHA υπέβαλε τον φάκελο στην επιτροπή των κρατών μελών, η οποία, στις 27 Νοεμβρίου 2009, κατέληξε σε ομόφωνη συμφωνία ως προς τον χαρακτηρισμό του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής, για τον λόγο ότι η ουσία αυτή πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 1907/2006.

7 Στις 22 Δεκεμβρίου 2009 ο εκτελεστικός διευθυντής του ECHA έλαβε την απόφαση ED/68/2009 με την οποία συμπεριέλαβε, στις 13 Ιανουαρίου 2010, το ακρυλαμίδιο στον κατάλογο των ουσιών που είναι υποψήφιες προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006 (στο εξής: κατάλογος των υποψήφιων ουσιών).

8 Κατόπιν της υποβολής αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων εκ μέρους της δεύτερης προσφεύγουσας στην υπόθεση T-1/10 R, με διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2010, ανεστάλη η εκτέλεση της αποφάσεως του ECHA περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006, κατά το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού, μέχρις ότου εκδοθεί διάταξη επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Κατόπιν της διατάξεως αυτής, ο ECHA ανέστειλε την εγγραφή του ακρυλαμιδίου στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών.

9 Με διάταξη της 26ης Μαρτίου 2010, PPG και SNF κατά ECHA (T-1/10 R, EU:T:2010:128), η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων της δεύτερης προσφεύγουσας απορρίφθηκε.

10 Στις 30 Μαρτίου 2010 ο ECHA δημοσίευσε τον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών στον οποίο συμπεριλαμβανόταν το ακρυλαμίδιο.

Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου και αιτήματα των διαδίκων

11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Ιουνίου 2010, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του ECHA με την οποία χαρακτηρίζεται το ακρυλαμίδιο ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006 και εγγράφεται στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών, κατά το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

12 Με έγγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 19 και στις 25 Νοεμβρίου 2010, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ του ECHA. Οι αιτήσεις αυτές έγιναν δεκτές, κατόπιν ακρόασης των κύριων διαδίκων, με διάταξη της 10ης Ιανουαρίου 2011.

13 Με διάταξη της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, PPG και SNF κατά ECHA (T-268/10, Συλλογή, EU:T:2011:508), το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη.

14 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Νοεμβρίου 2011, οι προσφεύγοντες άσκησαν αναίρεση κατά της διατάξεως PPG και SNF κατά ECHA, σκέψη 13 ανωτέρω (EU:T:2011:508).

15 Με απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, PPG και SNF κατά ECHA (C-625/11 P, Συλλογή, στο εξής: αναιρετική απόφαση, EU:C:2013:594), το Δικαστήριο αναίρεσε τη διάταξη PPG και SNF κατά ECHA, σκέψη 13 ανωτέρω (EU:T:2011:508). Το Δικαστήριο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον είχε εκτιμήσει ότι η προσφυγή είχε ασκηθεί εκπροθέσμως λόγω του ότι ο κανόνας, κατά τον οποίο η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής υπολογιζόταν από το τέλος της δέκατης τέταρτης ημέρας από τη δημοσίευση της επίδικης αποφάσεως, ο οποίος προβλέπεται από το άρθρο 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, είχε εφαρμογή μόνον επί των πράξεων που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και όχι επί των πράξεων που δημοσιεύονται στο Διαδίκτυο (αναιρετική απόφαση, σκέψη 37).

16 Δεδομένου ότι η υπόθεση δεν ήταν ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο την ανέπεμψε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

17 Η υπόθεση ανατέθηκε στο πέμπτο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το άρθρο 118, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.

18 Εφόσον η έγγραφη διαδικασία δεν είχε περατωθεί κατά τον χρόνο της εκδόσεως της αναιρετικής αποφάσεως, ο ECHA κλήθηκε, με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 24ης Οκτωβρίου 2013, να καταθέσει υπόμνημα αντικρούσεως, κατά το άρθρο 119, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.

19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Δεκεμβρίου 2013, ο ECHA προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.

20 Το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), με διάταξη της 17ης Ιουνίου 2014, αποφάσισε να συνεκδικάσει την ένσταση απαραδέκτου με την ουσία της υποθέσεως και επιφυλάχθηκε επί των δικαστικών εξόδων.

21 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατέθεσε το υπόμνημά του παρεμβάσεως στις 16 Σεπτεμβρίου 2014. Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικστηρίου στις 10 Νοεμβρίου 2014, ο ECHA και οι προσφεύγοντες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος αυτού.

22 Η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως στις 17 Σεπτεμβρίου 2014. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Νοεμβρίου 2014, ο ECHA υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί του εν λόγω υπομνήματος. Οι προσφεύγοντες δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις ως προς το υπόμνημα αυτό.

23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

24 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται από το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε, αφενός, τον ECHA να προσκομίσει έγγραφα και, αφετέρου, όλους τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι προέβησαν στις απαιτούμενες ενέργειες εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

25 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 15ης Απριλίου 2015.

26 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει τον ECHA στα δικαστικά έξοδα.

27 Ο ECHA, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

28 Πριν εξεταστούν οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα επί της ουσίας που προέβαλαν οι διάδικοι, επιβάλλεται η εξέταση της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε ο ECHA.

Επί του παραδεκτού

29 Προς στήριξη της ενστάσεώς του περί απαραδέκτου, ο ECHA, υποστηριζόμενος από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και από την Επιτροπή, προβάλλει έναν λόγο απαραδέκτου αντλούμενο από έλλειψη άμεσου επηρεασμού των προσφευγόντων.

30 Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου του ιδίου άρθρου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και δεν συνεπάγονται εκτελεστικά μέτρα.

31 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν απευθυνόταν στους προσφεύγοντες οι οποίοι, επομένως, δεν είναι αποδέκτες της πράξεως αυτής. Σε μια τέτοια περίπτωση, δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω πράξεως μόνον εάν η πράξη τους αφορά άμεσα.

32 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής του πρώτου προσφεύγοντος, πρέπει να υπομνηστεί ότι έχει ήδη κριθεί ότι μια ένωση που είναι επιφορτισμένη με την προάσπιση των συλλογικών συμφερόντων των μελών της μπορεί, κατ' αρχήν, να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως μόνον αν οι επιχειρήσεις που εκπροσωπεί ή ορισμένες από αυτές είχαν ατομικό έννομο συμφέρον ή αν η ένωση αυτή μπορεί να προβάλει ίδιο συμφέρον για την άσκηση της εν λόγω προσφυγής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 22ας Ιουνίου 2006, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, C-182/03 και C-217/03, Συλλογή, EU:C:2006:416, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η λύση αυτή είναι, επίσης, επιβεβλημένη στην περίπτωση ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού ο οποίος, όπως ο πρώτος προσφεύγων, έχει συσταθεί για να εκπροσωπεί τα συμφέροντα μιας κατηγορίας επιχειρήσεων (βλ. διάταξη της 24ης Ιουνίου 2014, PPG και SNF κατά ECHA, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

33 Εν προκειμένω, ο πρώτος προσφεύγων δεν προέβαλε κανένα στοιχείο προκειμένου να αποδείξει ότι επηρεάσθηκαν άμεσα τα δικά του συμφέροντα. Έστω και αν υποτεθεί ότι ο πρώτος προσφεύγων υποχρεούται να διοργανώνει και να συντονίζει μια εναρμονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό 1907/2006 σε ολόκληρο τον επίμαχο τομέα, ο

πρώτος προσφεύγων δεν θα προέβαλλε, με τον τρόπο αυτό, τα δικά του συμφέροντα, αλλά εκείνα των μελών του. Κατά συνέπεια, ο πρώτος προσφεύγων μπορεί να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως μόνον αν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα τα μέλη του ή ορισμένα εξ αυτών.

34 Όσον αφορά την προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού, κατά πάγια νομολογία κρίνεται ότι το αμφισβητούμενο μέτρο πρέπει, πρώτον, να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της έννομης καταστάσεως του ιδιώτη και, δεύτερον, να μην αφήνει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως στους αποδέκτες του εν λόγω μέτρου που είναι επιφορτισμένοι με την εκτέλεσή του, δεδομένου ότι η εκτέλεση έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη νομοθεσία της Ένωσης χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων δικαίου (αποφάσεις της 5ης Μαΐου 1998, Dreyfus κατά Επιτροπής, C-386/96 P, Συλλογή, EU:C:1998:193, σκέψη 43· της 29ης Ιουνίου 2004, Front national κατά Κοινοβουλίου, C-486/01 P, Συλλογή, EU:C:2004:394, σκέψη 34, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ente per le Ville vesuviane και Ente per le Ville vesuviane κατά Επιτροπής, C-445/07 P και C-455/07 P, Συλλογή, EU:C:2009:529, σκέψη 45).

35 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά άμεσα καθόσον η έννομη κατάσταση των μελών του πρώτου προσφεύγοντος και εκείνη της δεύτερης προσφεύγουσας επηρεάζονται λόγω, ιδίως, των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 31, παράγραφος 9, στοιχείο α′, του κανονισμού 1907/2006. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, εξαιτίας του χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως λίαν ανησυχητικής ουσίας, τα μέλη του πρώτου προσφεύγοντος και η δεύτερη προσφεύγουσα υποχρεούνται να επικαιροποιούν το δελτίο δεδομένων ασφαλείας όσον αφορά το ακρυλαμίδιο, δυνάμει της διατάξεως αυτής.

36 Πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 1907/2006, οι προμηθευτές μιας ουσίας ή ενός μείγματος πρέπει να παρέχουν στον αποδέκτη της δελτίο δεδομένων ασφαλείας, όταν η ουσία πληροί τα κριτήρια ταξινομήσεως των επικίνδυνων ουσιών κατά τον κανονισμό 1272/2008. Το άρθρο 31, παράγραφος 9, στοιχείο α′, του κανονισμού αυτού ορίζει, συναφώς, ότι το εν λόγω δελτίο δεδομένων ασφαλείας πρέπει να επικαιροποιείται αμελλητί από τους προμηθευτές μόλις υπάρξουν νέες πληροφορίες οι οποίες ενδέχεται να επηρεάζουν τα μέτρα διαχειρίσεως του κινδύνου ή νέες πληροφορίες για την επικινδυνότητα.

37 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι τα μέλη του πρώτου προσφεύγοντος και η δεύτερη προσφεύγουσα όφειλαν να παράσχουν στους αποδέκτες του ακρυλαμιδίου δελτίο δεδομένων ασφαλείας μόλις διαπιστωνόταν ότι η εν λόγω ουσία πληροί τα κριτήρια ταξινομήσεως των επικίνδυνων ουσιών κατά τον κανονισμό 1272/2008. Πράγματι, το ακρυλαμίδιο ταξινομήθηκε συγκεκριμένα στις καρκινογόνους ουσίες κατηγορίας 2 και στις μεταλλαξιογόνους ουσίες κατηγορίας 2 (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω).

38 Αντιθέτως, αμφισβητείται κατά πόσον ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής, κατόπιν της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, δυνάμει του άρθρου 57, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού αυτού, αποτελεί, όπως προβάλλουν οι προσφεύγοντες, νέα πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 9, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού, η οποία συνεπάγεται την ενεργοποίηση της υποχρεώσεως που προβλέπει η διάταξη αυτή, δηλαδή την επικαιροποίηση του δελτίου δεδομένων ασφαλείας, ώστε η προσβαλλόμενη απόφαση να παράγει άμεσα αποτελέσματα ως προς την έννομη κατάσταση των μελών του πρώτου προσφεύγοντος και ως προς την έννομη κατάσταση της δεύτερης προσφεύγουσας.

39 Όσον αφορά το δελτίο δεδομένων ασφαλείας, το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 ορίζει ότι αυτό πρέπει να συντάσσεται σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ του εν λόγω κανονισμού. Το παράρτημα αυτό ορίζει τις απαιτήσεις που πρέπει να πληροί ο προμηθευτής για τη σύνταξη ενός δελτίου δεδομένων ασφαλείας το οποίο παρέχεται για μια ουσία, σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού 1907/2006. Το δελτίο δεδομένων ασφαλείας επιτρέπει στους χρήστες να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα σχετικά με την προστασία της ανθρώπινης υγείας και της ασφάλειας στον χώρο εργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος.

40 Κατά τους προσφεύγοντες, ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως λίαν ανησυχητικής ουσίας κατόπιν της εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, για τον λόγο ότι η ουσία αυτή πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία α′ και β′, του εν λόγω κανονισμού, αποτελεί νέα πληροφορία, από την άποψη κυρίως του άρθρου 31, παράγραφος 6, σημείο 15, του ίδιου κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 453/2010 της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2010, για τροποποίηση του κανονισμού 1907/2006 (ΕΕ L 133, σ. 1), το οποίο αφορά τις πληροφορίες σχετικά με τις κανονιστικές διατάξεις.

41 Από την άποψη του άρθρου 31, παράγραφος 6, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006, το σχετικό τμήμα του δελτίου δεδομένων ασφαλείας αφορά, κατά το σημείο 15 του μέρους Α του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 453/2010, τις άλλες πληροφορίες σχετικά με τις κανονιστικές διατάξεις που αφορούν την οικεία ουσία και δεν έχουν παρασχεθεί ακόμη με το εν λόγω δελτίο. Κατά το σημείο 15.1 του μέρους Α του παραρτήματος ΙΙ του εν λόγω κανονισμού, αφενός, πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες σχετικά με τις διατάξεις της Ένωσης που έχουν εφαρμογή στον τομέα της ασφάλειας, της υγείας και του περιβάλλοντος, όπως είναι, για παράδειγμα, η κατηγορία ουσιών Seveso και οι ουσίες που αναγράφονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ 1997, L 10, σ. 13), ή να παρέχονται οι εθνικές πληροφορίες για το κανονιστικό καθεστώς της ουσίας ή του μείγματος, συμπεριλαμβανομένων των ουσιών του μείγματος, συνοδευόμενες από συστάσεις σχετικά με τα μέτρα που θα πρέπει να λάβει ο αποδέκτης συνεπεία αυτών των διατάξεων. Αφετέρου, αν η ουσία ή το μείγμα που καλύπτεται από αυτό το δελτίο δεδομένων ασφαλείας υπόκειται σε ειδικές διατάξεις που αφορούν την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή του περιβάλλοντος σε επίπεδο Ένωσης, όπως είναι, παραδείγματος χάρη, οι άδειες που χορηγούνται δυνάμει του τίτλου VII του κανονισμού 1907/2006 ή οι περιορισμοί δυνάμει του τίτλου VIII του ίδιου κανονισμού, οι διατάξεις αυτές πρέπει να αναφέρονται.

42 Πρέπει να επισημανθεί ότι η απόφαση του ECHA η οποία προκύπτει από τη διαδικασία του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006 αποτελεί νομοθέτημα της Ένωσης στον τομέα της ασφάλειας, της υγείας και του περιβάλλοντος σχετικό με το κανονιστικό καθεστώς μιας ουσίας. Συγκεκριμένα, με την απόφαση αυτή, μια ουσία χαρακτηρίζεται ως λίαν ανησυχητική ουσία που μπορεί να περιληφθεί στο παράρτημα XIV του κανονισμού αυτού, το οποίο περιέχει τον κατάλογο των ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση. Κατά συνέπεια, οι προμηθευτές μιας τέτοιας ουσίας ή μειγμάτων που περιέχουν την ουσία αυτή πρέπει να αναγράφουν τον χαρακτηρισμό αυτό στο δελτίο δεδομένων ασφαλείας και να διατυπώνουν συστάσεις σχετικά με τις υποχρεώσεις που υπέχουν οι αποδέκτες συνεπεία του χαρακτηρισμού αυτού και, ιδίως, σχετικά με τις υποχρεώσεις ενημερώσεως που επιβάλλουν τα άρθρα 7 και 33 του κανονισμού 1907/2006. Επομένως, ο χαρακτηρισμός μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής ουσίας κατόπιν της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, ο οποίος βασίζεται στο ότι η ουσία αυτή πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού αυτού, αποτελεί νέα πληροφορία ικανή να υποχρεώσει τους προμηθευτές της εν λόγω ουσίας να επικαιροποιήσουν το σχετικό δελτίο δεδομένων ασφαλείας.

43 Επομένως, η απόφαση του ECHA περί χαρακτηρισμού μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής ουσίας, απόφαση η οποία προκύπτει από τη διαδικασία του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, είναι ικανή να παραγάγει άμεσα αποτελέσματα ως προς την έννομη κατάσταση των προμηθευτών της ουσίας αυτής λόγω της υποχρεώσεως που προβλέπεται από την εν λόγω απόφαση.

44 Εν προκειμένω, το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται ούτε από το γεγονός ότι, κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής στις 10 Ιουνίου 2010, χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να εκτιμώνται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής (βλ. διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 2010, Etimine και Etiproducts κατά Επιτροπής, T-539/08, Συλλογή, EU:T:2010:354, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), ο κανονισμός 453/2010 δεν είχε ακόμη αρχίσει να ισχύει, ούτε από το γεγονός ότι, κατά τους προσφεύγοντες, το ακρυλαμίδιο ήταν μια ουσία που είχε καταχωρισθεί αποκλειστικώς και χρησιμοποιούνταν ως ενδιάμεσο προϊόν.

45 Πρώτον, όσον αφορά το γεγονός ότι, κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής στις 10 Ιουνίου 2010, ο κανονισμός 453/2010 δεν είχε ακόμη αρχίσει να ισχύει, είναι αληθές ότι, κατά το άρθρο 3 αυτού, ο εν λόγω κανονισμός άρχισε να ισχύει την 20ή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα. Δεδομένου ότι ο εν λόγω κανονισμός δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 31 Μαΐου 2010, αυτός άρχισε, ως εκ τούτου, να ισχύει στις 20 Ιουνίου 2010. Ωστόσο, το ενδεχόμενο μη ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 453/2010 μετά την από 20 Μαΐου 2010 έκδοσή του και τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα ήταν, κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής, αμιγώς θεωρητικό (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1985, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, 11/82, Συλλογή, EU:C:1985:18, σκέψη 9).

46 Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία του ECHA, που αναφέρεται στη σκέψη 76 της διατάξεως Etimine και Etiproducts κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω (EU:T:2010:354), κατά την οποία το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής πρέπει να κριθεί βάσει των κανόνων που ισχύουν κατά την ημερομηνία που ασκήθηκε. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, το κρίσιμο ζήτημα δεν συνίσταται στη δυνατότητα διαχρονικής εφαρμογής των κανόνων που ορίζουν τις προϋποθέσεις παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως που ασκεί ιδιώτης ενώπιον δικαστή της Ένωσης. Ο κανονισμός 453/2010 αποτελεί μέρος των αφορώντων την ουσία κανόνων.

47 Όσον αφορά το γεγονός ότι το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού 1907/2006 τροποποιήθηκε, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 453/2010, με ισχύ αρχόμενη μόλις την 1η Δεκεμβρίου 2010, αρκεί να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι τα αποτελέσματα μιας πράξεως δεν επέρχονται παρά μόνο σε μεταγενέστερη ημερομηνία, που καθορίζεται με την ίδια αυτή πράξη, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να αφορά άμεσα κάποιον ιδιώτη λόγω υποχρεώσεως απορρέουσας από την εν λόγω πράξη (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, διάταξη της 11ης Ιουλίου 2005, Bonino κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής, T-40/04, Συλλογή, EU:T:2005:279, σκέψεις 46 και 47).

48 Δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι, κατά τους προσφεύγοντες, το ακρυλαμίδιο ήταν μια ουσία που είχε καταχωρισθεί αποκλειστικώς και χρησιμοποιούνταν ως ενδιάμεσο προϊόν, πρέπει να επισημανθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 1907/2006, ο τελευταίος αυτός κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα μη απομονωμένα ενδιάμεσα προϊόντα και ότι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β′, του εν λόγω κανονισμού, τα απομονωμένα ενδιάμεσα προϊόντα εξαιρούνται από τον τίτλο VII του ίδιου κανονισμού, ο οποίος αφορά τη διαδικασία αδειοδοτήσεως της οποίας αποτελεί μέρος η διαδικασία χαρακτηρισμού μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής ουσίας.

49 Εν προκειμένω, παρέλκει η απόφαση επί του ζητήματος αν, δυνάμει των ως άνω διατάξεων, οι προσφεύγοντες απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών που προβλέπονται από το άρθρο 31, παράγραφος 9, στοιχείο α′, του κανονισμού 1907/2006, καθόσον, εν πάση περιπτώσει, κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής, το ακρυλαμίδιο που παρασχέθηκε από τα μέλη του πρώτου προσφεύγοντος και από τη δεύτερη προσφεύγουσα δεν χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικώς ως ενδιάμεσο προϊόν.

50 Σύμφωνα με τον ορισμό που προβλέπει το άρθρο 3, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006, το ενδιάμεσο προϊόν είναι μια ουσία η οποία παρασκευάζεται και καταναλώνεται ή χρησιμοποιείται αποκλειστικά στο πλαίσιο χημικών διεργασιών με σκοπό να μετατραπεί σε άλλη ουσία (στο εξής: σύνθεση). Κατά το άρθρο 3, σημείο 15, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού, το μη απομονωμένο ενδιάμεσο προϊόν είναι μια ενδιάμεση ουσία η οποία, κατά τη σύνθεση, δεν αφαιρείται σκόπιμα, παρά μόνο για δειγματοληψία, από τον εξοπλισμό μέσα στον οποίο πραγματοποιείται η σύνθεση. Το άρθρο 3, σημείο 15, στοιχεία β′ και γ′, του εν λόγω κανονισμού περιέχει τον ορισμό του απομονωμένου ενδιάμεσου προϊόντος που παραμένει στις εγκαταστάσεις παρασκευής και του μεταφερόμενου απομονωμένου ενδιάμεσου προϊόντος. Το πρώτο είναι μία ενδιάμεση ουσία η οποία δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια του μη απομονωμένου ενδιάμεσου προϊόντος, υπό τον όρο ότι η παρασκευή του ενδιάμεσου προϊόντος και η σύνθεση άλλης ουσίας ή ουσιών από το συγκεκριμένο ενδιάμεσο προϊόν γίνεται στις ίδιες εγκαταστάσεις παρασκευής τις οποίες εκμεταλλεύονται μία ή

περισσότερες νομικές οντότητες· Το δεύτερο είναι μια ενδιάμεση ουσία η οποία δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια του μη απομονωμένου ενδιάμεσου προϊόντος και η οποία μεταφέρεται ή παραδίδεται σε άλλες εγκαταστάσεις.

51 Είναι ακριβές ότι από το σημείο 1.1 του φακέλου που συνέταξε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών σχετικά με το ακρυλαμίδιο, ο οποίος αφορά τις «πληροφορίες σχετικά με την έκθεση στο οικείο προϊόν», προκύπτει ότι το 99,9 % του ακρυλαμιδίου χρησιμοποιούνταν ως ενδιάμεσο προϊόν. Ωστόσο, στο ως άνω σημείο, διευκρινίζεται ορθώς ότι υπήρχαν και άλλες χρήσεις της εν λόγω ουσίας ως φορέα σε προϊόντα στεγανοποίησης και για την παρασκευή στις οικείες εγκαταστάσεις προϊόντων τύπου γέλης ηλεκτροφόρησης με βάση το πολυακρυλαμίδιο.

52 Πρώτον, όσον αφορά τη χρήση του ακρυλαμιδίου σε προϊόντα στεγανοποίησης, αυτή συνίσταται, ιδίως, στη χρήση του εν λόγω προϊόντος για τη φραγή διείσδυσης νερού, για την επισκευή έργων από σκυρόδεμα και για την αντιμετώπιση της εμφάνισης υγρασίας (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2013, Polyelectrolyte Producers Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-368/11, EU:T:2013:53, σκέψη 2). Από την περιγραφή της χρήσεως αυτής, η οποία εμφαίνεται στο εν λόγω σημείο 1.1 του φακέλου που συνέταξε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών σχετικά με το ακρυλαμίδιο, ο οποίος είναι ακριβής κατά τους προσφεύγοντες, προκύπτει ότι, όταν ο φορέας στεγανοποίησης με βάση το ακρυλαμίδιο πολυμερίζεται ή μετατρέπεται σε γέλη, στερεοποιείται σε σκληρή γέλη που είναι αδιάβροχη.

53 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η διαδικασία αυτή καταδεικνύει ότι το ακρυλαμίδιο χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσο προϊόν σύμφωνα με τον ορισμό που προβλέπει το άρθρο 3, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006. Κατά τους προσφεύγοντες, το ακρυλαμίδιο παρασκευάζεται ή εισάγεται προκειμένου να καταναλωθεί ή να χρησιμοποιηθεί για τη σύνθεση μιας άλλης ουσίας, ήτοι ενός πολυμερούς που είναι αδιάβροχο. Ένα πολυμερές ορίζεται ότι αποτελεί ουσία διά του άρθρου 3, σημείο 5, του ίδιου κανονισμού.

54 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον ορισμό που προβλέπει το άρθρο 3, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006, το ενδιάμεσο προϊόν είναι μια ουσία η οποία παρασκευάζεται και καταναλώνεται ή χρησιμοποιείται αποκλειστικά στο πλαίσιο χημικών διεργασιών με σκοπό να αποτελέσει το αντικείμενο συνθέσεως. Εν προκειμένω, είναι ακριβές ότι ο φορέας στεγανοποίησης με βάση το ακρυλαμίδιο χρησιμοποιείται για την παρασκευή μιας άλλης ουσίας όπου ο ίδιος μετατρέπεται στην εν λόγω άλλη ουσία, ήτοι σε ένα πολυμερές. Ωστόσο, όπως διατείνεται ο ECHA, το ακρυλαμίδιο δεν χρησιμοποιείται για να αποτελέσει, αυτό καθαυτό, αντικείμενο συνθέσεως, κατά την έννοια του ορισμού που προβλέπει το άρθρο 3, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006. Το ακρυλαμίδιο δεν χρησιμοποιείται προς τον σκοπό της παρασκευής της εν λόγω άλλης ουσίας, δεδομένου ότι ο πρωταρχικός σκοπός της χημικής διεργασίας συνίσταται στην υλοποίηση της λειτουργίας στεγανοποίησης που επέρχεται όταν ο φορέας στεγανοποίησης με βάση το ακρυλαμίδιο πολυμερίζεται. Αφού πολυμερισθεί, ο εν λόγω φορέας στεγανοποίησης στερεοποιείται σε σκληρή γέλη που είναι αδιάβροχη όταν χρησιμοποιείται σε εφαρμογές επίτευξης στεγανοποίησης. Επομένως, η χρήση του ακρυλαμιδίου ως φορέα στεγανοποίησης δεν αποτελεί ενδιάμεση χρήση, αλλά τελική χρήση της ουσίας αυτής.

55 Εξάλλου, το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τον «ορισμό των ενδιάμεσων προϊόντων, όπως αυτός έχει συνομολογηθεί εκ μέρους της Επιτροπής, των κρατών μελών και του ECHA στις 4 Μαΐου 2010». Κατά το σημείο 4 του εν λόγω ορισμού, που αφορά την τελική βιομηχανική χρήση μιας ουσίας, χρήση διαφορετική από αυτήν για την παρασκευή άλλης ουσίας, σε περίπτωση κατά την οποία μια ουσία A χρησιμοποιηθεί από τον ίδιο τον παρασκευαστή ή από έναν χρήστη σε ύστερο στάδιο και υποστεί χημική αντίδραση στο πλαίσιο διαδικασίας διαφορετικής από την παρασκευή άλλης ουσίας, η ουσία A δεν είναι δυνατόν να αποτελεί ενδιάμεσο προϊόν. Επίσης, κατά το ως άνω σημείο, όταν ο πρωταρχικός σκοπός της χημικής διαδικασίας δεν συνίσταται στην παρασκευή μιας άλλης ουσίας, αλλά στην ανάδειξη μιας άλλης λειτουργίας, μιας ειδικής ιδιότητας ή μιας χημικής αντιδράσεως ως αποτελούσας αναπόσπαστο μέρος της παραγωγής προϊόντων, οι χρησιμοποιούμενες για τη δραστηριότητα αυτή ουσίες δεν πρέπει να θεωρούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα κατά τον

κανονισμό 1907/2006. Οι εκτιμήσεις αυτές αντανακλώνται, επίσης, στο σημείο 2 του εν λόγω ορισμού, που περιέχει ανάλυση του ορισμού του ενδιάμεσου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006.

56 Δεύτερον, όσον αφορά τη χρήση του ακρυλαμιδίου για την επιτόπια παρασκευή προϊόντων τύπου γέλης ηλεκτροφόρησης με βάση το πολυακρυλαμίδιο, από το σημείο 1.1 του φακέλου που συνέταξε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών σχετικά με το ακρυλαμίδιο, που αφορά τις «πληροφορίες σχετικά με την έκθεση στο οικείο προϊόν», προκύπτει ότι τέτοιου είδους προϊόντα γέλης χρησιμοποιούνταν ως εργαλεία ερευνών προς τον σκοπό του διαχωρισμού πυρηνικών οξέων σε ιδρύματα ερευνών, πανεπιστήμια και νοσοκομεία.

57 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η χρήση του ακρυλαμιδίου για την παρασκευή προϊόντων γέλης ηλεκτροφόρησης με βάση το πολυακρυλαμίδιο αποτελεί ενδιάμεση χρήση καθόσον το ακρυλαμίδιο μετατρέπεται σε άλλη ουσία, ήτοι σε γέλη που είναι πολυμερής.

58 Όπως διατείνεται ο ECHA, ελλείψει αποσαφηνίσεως του πλαισίου στο οποίο λαμβάνει χώρα η χημική αντίδραση που δημιουργεί γέλες πολυακρυλαμιδίου, μια τέτοια επιχειρηματολογία δεν είναι επαρκής προς διαπίστωση του ότι το ακρυλαμίδιο που χρησίμευσε για την παρασκευή γελών ηλεκτροφόρησης χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικώς ως ενδιάμεσο προϊόν. Διαπιστώθηκε ήδη (βλ. σκέψεις 54 και 55 ανωτέρω) ότι το ακρυλαμίδιο αποτελούσε ενδιάμεσο προϊόν όταν η ουσία αυτή είχε χρησιμοποιηθεί προκειμένου να αποτελέσει το αντικείμενο συνθέσεως. Όπως υποστηρίζει ο ECHA, τούτο δεν ισχύει, ιδίως, όσον αφορά τη χρήση του ακρυλαμιδίου για την παρασκευή, χωρίς μηχανικά μέσα, εκμαγείων προϊόντων γέλης πολυακρυλαμιδίου. Η διήκουσα πρόθεση κατά την παρασκευή εκμαγείων, που αποτελεί ένα από τα στάδια του πρωτοκόλλου ηλεκτροφόρησης, δεν είναι η κατασκευή πολυακρυλαμιδίου, αλλά ο διαχωρισμός των μορίων κατά αναλυτικό τρόπο μέσω ηλεκτροφόρησης.

59 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι οι τρεις φάκελοι καταχωρίσεως του ακρυλαμιδίου, οι οποίοι εμφαίνονται στη βάση δεδομένων των καταχωρισμένων ουσιών του ECHA, προσδιόριζαν, στο σύνολό τους, την εν λόγω ουσία ως ενδιάμεσο προϊόν, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1907/2006, ο ECHA διενεργεί έλεγχο πληρότητας του φακέλου καταχωρίσεως, πράγμα το οποίο δεν περιλαμβάνει, εντούτοις, αξιολόγηση της ποιότητας ή της επάρκειας τυχόν υποβαλλόμενων δεδομένων ή αιτιολογιών. Επιπλέον, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι, εάν δεν ορίζεται άλλως από τον κανονισμό αυτό, κάθε παρασκευαστής ή εισαγωγέας μιας ουσίας, είτε υπό καθαρή μορφή είτε σε ένα ή περισσότερα μείγμα(τα), σε ποσότητες ενός τόνου ή μεγαλύτερες ετησίως, προβαίνει σε καταχώριση της ουσίας στον ECHA. Επομένως, δεν αποκλείεται ορισμένοι παρασκευαστές ή εισαγωγείς να μην προβαίνουν σε καταχώριση του ακρυλαμιδίου, διότι το χρησιμοποιούν σε μικρότερες ποσότητες. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι υπήρχαν μόνον φάκελοι καταχωρίσεως σχετικά με το ακρυλαμίδιο ως ενδιάμεσο προϊόν δεν συνεπάγεται ότι η ουσία αυτή χρησιμοποιούνταν αποκλειστικώς ως ενδιάμεσο προϊόν.

60 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες λόγω των υποχρεώσεων παροχής πληροφοριών, οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 31, παράγραφος 9, στοιχείο α′, του κανονισμού 1907/2006. Επομένως, η ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

61 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι οι λοιπές προϋποθέσεις του παραδεκτού πληρούνται, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβητείται, εξάλλου, από τους διαδίκους, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

62 Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', και του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, δεύτερον, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, τρίτον, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και, τέταρτον, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', και του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006

63 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι ο ECHA, χαρακτηρίζοντας το ακρυλαμίδιο ως ουσία λίαν ανησυχητική, παραβαίνει το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', και το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006, διότι το ακρυλαμίδιο είναι ουσία που έχει καταχωρισθεί αποκλειστικώς και χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσο προϊόν και, ως εκ τούτου, εξαιρείται από τον τίτλο VII του εν λόγω κανονισμού. Κατά τους προσφεύγοντες, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006 διαδικασίας, προσκομίσθηκαν μόνον αποδεικτικά στοιχεία περί του ότι το ακρυλαμίδιο ήταν ενδιάμεση ουσία. Κατά την άποψη των προσφευγόντων, τούτο ισχύει, ιδίως, όσον αφορά τις χρήσεις της εν λόγω ουσίας σε προϊόντα στεγανοποίησης και για την παρασκευή προϊόντων γέλης ηλεκτροφόρησης, που είναι οι μόνες χρήσεις που μνημονεύονται από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στον φάκελο, τον οποίο αυτό συνέταξε σχετικά με το ακρυλαμίδιο, ως παραδείγματα χρήσεως της εν λόγω ουσίας, αυτής καθαυτήν, και όχι ως ενδιάμεσου προϊόντος.

64 Πρέπει να επισημανθεί ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το ακρυλαμίδιο χαρακτηρίσθηκε ως ουσία λίαν ανησυχητική σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006. Η διαδικασία αυτή αποτελεί μέρος της διαδικασίας αδειοδοτήσεως που προβλέπεται από τον τίτλο VII του εν λόγω κανονισμού. Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, τα απομονωμένα ενδιάμεσα προϊόντα στις εγκαταστάσεις παρασκευής και τα μεταφερόμενα απομονωμένα ενδιάμεσα προϊόντα εξαιρούνται από τον τίτλο αυτό. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν, λόγω της εξαιρέσεως αυτής, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι μη σύννομη στο μέτρο που προέβη σε χαρακτηρισμό του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής.

65 Πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006 αφορά τον χαρακτηρισμό των ουσιών. Επιβάλλεται, επίσης, η διαπίστωση ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, ο τελευταίος αυτός κανονισμός προβλέπει διατάξεις σχετικά με τις ουσίες και τα μείγματα, κατά την έννοια του άρθρου του 3, οι οποίες εφαρμόζονται στην παρασκευή, τη διάθεση στην αγορά ή τη χρήση των ουσιών αυτών είτε σε καθαρή μορφή είτε σε μείγματα είτε σε προϊόντα και στη διάθεση μειγμάτων στην αγορά. Κατά τον ορισμό που εμφαίνεται στο άρθρο 3, σημείο 1, του εν λόγω κανονισμού, μια ουσία είναι ένα χημικό στοιχείο και οι ενώσεις του σε φυσική κατάσταση ή όπως λαμβάνονται από οποιαδήποτε διεργασία παρασκευής, συμπεριλαμβανομένου κάθε προσθέτου που είναι απαραίτητο για τη διατήρηση της σταθερότητάς της και κάθε πρόσμειξης που προέρχεται από τη χρησιμοποιούμενη διεργασία, αποκλειόμενου κάθε διαλύτη που μπορεί να διαχωρισθεί, χωρίς να επηρεάσει τη σταθερότητα της ουσίας ή να μεταβάλει τη σύνθεσή της. Επομένως, μια ουσία προσδιορίζεται βάσει των εγγενών ιδιοτήτων της. Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων αυτών και εφόσον δεν αμφισβητείται ότι το ακρυλαμίδιο αποτελεί ουσία κατά την έννοια του εν λόγω ορισμού, η ουσία αυτή νομίμως ηδύνατο να αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας χαρακτηρισμού των ουσιών που προβλέπεται από το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006.

66 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι μια ουσία ενδέχεται να εμπίπτει στο καθεστώς του ενδιάμεσου προϊόντος δεν συνεπάγεται ότι η εν λόγω ουσία εκφεύγει του χαρακτηρισμού ως ουσίας λίαν ανησυχητικής, ο οποίος αποδίδεται κατόπιν της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006. Βεβαίως, είναι αληθές ότι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, τα απομονωμένα ενδιάμεσα προϊόντα στις εγκαταστάσεις παρασκευής και

τα μεταφερόμενα απομονωμένα ενδιάμεσα προϊόντα εξαιρούνται από τον τίτλο VII του εν λόγω κανονισμού, που αφορά τη διαδικασία αδειοδοτήσεως της οποίας αποτελεί μέρος η διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών. Ωστόσο, από τον ορισμό του ενδιάμεσου προϊόντος, ο οποίος προβλέπεται από το άρθρο 3, σημείο 15, του κανονισμού 1907/2006, προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός μιας ουσίας ως ενδιάμεσου προϊόντος εξαρτάται από τον σκοπό που επιδιώκεται με την παρασκευή και με τη χρήση της εν λόγω ουσίας. Όπως ήδη υπομνήσθηκε (βλ. σκέψη 50 ανωτέρω), σύμφωνα με τον ως άνω ορισμό, το ενδιάμεσο προϊόν είναι μια ουσία η οποία παρασκευάζεται και καταναλώνεται ή χρησιμοποιείται αποκλειστικά στο πλαίσιο χημικών διεργασιών με σκοπό να αποτελέσει το αντικείμενο συνθέσεως. Στον βαθμό που κάθε ουσία μπορεί, κατ' αρχήν, να παρασκευάζεται προκειμένου να υποστεί χημική μετατροπή και να καταναλώνεται ή να χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της μετατροπής αυτής προκειμένου να αποτελέσει το αντικείμενο συνθέσεως και, ως εκ τούτου, να διέπεται από το καθεστώς του ενδιάμεσου προϊόντος, το γεγονός ότι μια ουσία διαθέτει, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, το καθεστώς του ενδιάμεσου προϊόντος δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια ότι η εν λόγω ουσία εξαιρείται από τη διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών που προβλέπεται από το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006.

67 Οι ως άνω εκτιμήσεις επιβεβαιώνονται από το γεγονός ότι τα κριτήρια που προβλέπονται από το άρθρο 57 του κανονισμού 1907/2006 προκειμένου μια ουσία να χαρακτηρίζεται ως λίαν ανησυχητική ως απόρροια της διαδικασίας του άρθρου 59 του εν λόγω κανονισμού αφορούν τις εγγενείς ιδιότητες της ουσίας αυτής. Συγκεκριμένα, δυνάμει του άρθρου 57, στοιχεία α' έως ε', του εν λόγω κανονισμού, μια ουσία μπορεί να χαρακτηρίζεται ως λίαν ανησυχητική, εάν ανταποκρίνεται στα κριτήρια ταξινομήσεως ως καρκινογόνου ουσίας, ως μεταλλαξιογόνου ως προς τα βλαστικά κύτταρα ουσίας και ως τοξικής ουσίας για την αναπαραγωγή καθώς και εάν η εν λόγω ουσία είναι ανθεκτική, βιοσυσσωρεύσιμη και τοξική ή άκρως ανθεκτική και άκρως βιοσυσσωρεύσιμη. Το άρθρο 57, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 καθιστά δυνατό τον χαρακτηρισμό ως λίαν ανησυχητικής μιας ουσίας που έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, οι οποίες προκαλούν ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας με εκείνο άλλων ουσιών που απαριθμούνται στο άρθρο 57, στοιχεία α' έως ε'. Ενώ μια ουσία κατά την έννοια του κανονισμού 1907/2006 προσδιορίζεται βάσει των εγγενών ιδιοτήτων της (βλ. σκέψη 65 ανωτέρω), η σχετική με το ενδιάμεσο προϊόν αντίληψη που προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό δεν αφορά τις ιδιότητες μιας ουσίας και ουδόλως μεταβάλλει τις ιδιότητες αυτές, αλλά προσδιορίζει μια ουσία ως ενδιάμεσο προϊόν με γνώμονα τον σκοπό που επιδιώκεται με την παρασκευή και με τη χρήση της ουσίας αυτής.

68 Συναφώς, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η σχετική με τα ενδιάμεσα προϊόντα εξαίρεση που προβλέπεται από το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του κανονισμού 1907/2006 δεν στηρίζεται ρητώς στις χρήσεις μιας ουσίας, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με τον ορισμό του ενδιάμεσου προϊόντος που προβλέπεται από το άρθρο 3, σημείο 15, του εν λόγω κανονισμού, είναι αναγκαίο να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός που επιδιώκεται με την παρασκευή και με τη χρήση της εν λόγω ουσίας, προκειμένου να καθορισθεί αν η ουσία αυτή διέπεται από το καθεστώς του ενδιάμεσου προϊόντος.

69 Στον βαθμό που οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής έπρεπε να στηρίζεται σε όλες τις πληροφορίες που περιέχονται στον φάκελο που συνέταξε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών σύμφωνα με το παράρτημα XV του εν λόγω κανονισμού, κατά τον οποίο φάκελο η ουσία αυτή χρησιμοποιήθηκε μόνον ως ενδιάμεσο προϊόν, η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει, επίσης, να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, έστω και αν υποτεθεί ότι στον εν λόγω φάκελο μνημονεύονται απλώς παραδείγματα χρήσεων της εν λόγω ουσίας ως ενδιάμεσου προϊόντος, το στοιχείο αυτό δεν θα είχε καμιά σημασία ως προς τον χαρακτηρισμό του ακρυλαμιδίου ως λίαν ανησυχητικής ουσίας πληρούσας τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006, δεδομένου ότι οι πληροφορίες αυτές δεν αφορούν τις εγγενείς ιδιότητες του ακρυλαμιδίου. Όπως διατείνεται ο ECHA, οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να καταστούν κρίσιμες σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας αδειοδοτήσεως που προβλέπεται από τον τίτλο VII του κανονισμού 1907/2006, ήτοι κατά τη διαδικασία υποβολής αιτήσεως για αδειοδότηση όσον αφορά μια ουσία και κατά τη διαδικασία

αδειοδοτήσεων για ειδικές χρήσεις. Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώθηκε ήδη ότι δεν είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι όλες οι χρήσεις του ακρυλαμιδίου, οι οποίες μνημονεύονται από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στον φάκελο τον οποίο αυτό συνέταξε, είχαν ενδιάμεσο χαρακτήρα (βλ. σκέψεις 49 έως 59 ανωτέρω).

70 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι ο ECHA παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως καθόσον δεν προέβαλε λόγους προς δικαιολόγηση του χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής, λαμβανομένης υπόψη της φερόμενης ως αποκλειστικής χρήσεώς του ως ενδιάμεσου προϊόντος, επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι η χρήση της ουσίας αυτής ως ενδιάμεσου προϊόντος δεν παρεμπόδιζε τον χαρακτηρισμό της ως ουσίας λίαν ανησυχητικής και, αφετέρου, ότι ο φάκελος τον οποίο συνέταξε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και ο οποίος αποτελούσε τη βάση της διαδικασίας χαρακτηρισμού των ουσιών παρέθετε δύο χρήσεις του ακρυλαμιδίου που ήσαν, σύμφωνα με τον εν λόγω φάκελο, άλλες χρήσεις πλην ενδιαμέσων. Επομένως, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

71 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

72 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι ο ECHA υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον στηρίχθηκε, προς τον σκοπό του χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής, επί της προτάσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, η οποία δεν περιέχει καμία πληροφορία από την οποία να προκύπτει ότι ποσοστό 0,1 % του ακρυλαμιδίου δεν χρησιμοποιήθηκε ως ενδιάμεσο προϊόν. Κατά τους προσφεύγοντες, οι χρήσεις της εν λόγω ουσίας σε προϊόντα στεγανοποίησης και για την παρασκευή προϊόντων γέλης ηλεκτροφόρησης, που είναι οι μόνες χρήσεις που μνημονεύονται από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στον φάκελο τον οποίο αυτό συνέταξε σχετικά με το ακρυλαμίδιο, ως παραδείγματα χρήσεως της εν λόγω ουσίας, αυτής καθαυτήν, και όχι ως ενδιάμεσου προϊόντος, δεν οδηγούν σε ασφαλή συμπεράσματα. Πρόκειται για χρήσεις του ακρυλαμιδίου ως ενδιάμεσου προϊόντος. Ελλείψει πληροφοριών όσον αφορά μια χρήση του ακρυλαμιδίου διαφορετική από τη χρήση του ως ενδιάμεσου προϊόντος, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι, κατά τους προσφεύγοντες, αυθαίρετη.

73 Πρέπει ευθύς εξαρχής να υπογραμμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δεδομένου ότι οι αρχές της Ένωσης έχουν ευρεία διακριτική ευχέρεια όταν εκτιμούν ιδιαίτερα περίπλοκα από επιστημονική ή τεχνική άποψη πραγματικά στοιχεία, προκειμένου να καθορίσουν τη φύση και την έκταση των μέτρων που θεσπίζουν, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση του ζητήματος αν η άσκηση της ευχέρειας αυτής ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή κατάχρηση εξουσίας ή, ακόμη, αν οι αρχές αυτές υπερέβησαν προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς τους. Στο πλαίσιο αυτό, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί δηλαδή να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως την εκτίμηση των αρχών της Ένωσης, στις οποίες και μόνο η Συνθήκη ΛΕΕ έχει αναθέσει την αποστολή αυτή (αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Etimine, C-15/10, Συλλογή, EU:C:2011:504, σκέψη 60, και της 7ης Μαρτίου 2013, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, T-93/10, Συλλογή, EU:T:2013:106, σκέψη 76).

74 Επιβάλλεται ωστόσο η διευκρίνιση ότι η ευρεία διακριτική ευχέρεια των αρχών της Ένωσης, συνέπεια της οποίας είναι ο περιορισμένος δικαστικός έλεγχος της άσκησής της, δεν αφορά μόνο τη φύση και την έκταση των προς θέσπιση διατάξεων, αλλά καλύπτει επίσης, σε μεγάλο βαθμό, την εξακρίβωση των βασικών στοιχείων. Ο δικαστικός αυτός έλεγχος πάντως, έστω και αν είναι περιορισμένος, επιβάλλει να είναι οι αρχές της Ένωσης που εξέδωσαν την επίμαχη πράξη σε θέση να αποδείξουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης ότι εξέδωσαν την πράξη αυτή ασκώντας πράγματι τη διακριτική τους ευχέρεια, λαμβάνοντας δηλαδή υπόψη όλα τα σχετικά δεδομένα και όλες τις σχετικές περιστάσεις που

αφορούν την κατάσταση στη ρύθμιση της οποίας αποσκοπεί η πράξη αυτή (αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2010, Afton Chemical, C-343/09, Συλλογή, EU:C:2010:419, σκέψεις 33 και 34, και Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 77).

75 Υπό το πρίσμα της ως άνω νομολογίας, η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

76 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στον φάκελο τον οποίο συνέταξε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών σύμφωνα με το παράρτημα XV του κανονισμού 1907/2006 εκτίθεται, βεβαίως, ότι ποσοστό που φθάνει το 99 % του χρησιμοποιηθέντος στην Ένωση ακρυλαμιδίου είχε χρησιμοποιηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν στο πλαίσιο της παραγωγής πολυακρυλαμιδίων για πολλές εφαρμογές και ότι υπήρχαν και άλλες χρήσεις της εν λόγω ουσίας ως φορέα σε προϊόντα στεγανοποίησης και για την επιτόπια παρασκευή προϊόντων γέλης πολυακρυλαμιδίου. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι το έγγραφο στηρίξεως της επιτροπής των κρατών μελών επί του οποίου είχε στηριχθεί ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής δεν περιέχει καμία πληροφορία ως προς τη χρήση της ουσίας αυτής.

77 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου λόγου της υπό κρίση προσφυγής, προκειμένου μια ουσία να χαρακτηρισθεί ως λίαν ανησυχητική ουσία, ως απόρροια της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εγγενείς ιδιότητες της ουσίας αυτής. Επιπλέον, πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 59, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού, ένας φάκελος που έχει συνταχθεί προς τον σκοπό του χαρακτηρισμού μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής μπορεί να περιορίζεται, ανάλογα με την περίπτωση, σε παραπομπή σε εγγραφή στο παράρτημα VI, μέρος 3, του κανονισμού 1272/2008 που περιέχει τον κατάλογο των εναρμονισμένων ταξινομήσεων και επισημάνσεων των επικίνδυνων ουσιών και ενδέχεται, ως εκ τούτου, να μην περιέχει καμία πληροφορία σχετικά με τη χρήση της οικείας ουσίας.

78 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώθηκε ήδη ότι δεν είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι όλες οι χρήσεις του ακρυλαμιδίου οι οποίες μνημονεύονται από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στον φάκελο τον οποίο αυτό συνέταξε είχαν ενδιάμεσο χαρακτήρα (βλ. σκέψεις 49 έως 59 ανωτέρω).

79 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

80 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η αντιμετώπιση που επιφυλάχθηκε στο ακρυλαμίδιο είναι δυσανάλογη, διότι ο ECHA διέθετε περιθώριο επιλογής μεταξύ διαφόρων μέτρων και διότι η επιλογή του χαρακτηρισμού της επίμαχης ουσίας ως λίαν ανησυχητικής προκάλεσε υπερβολικές δυσχέρειες σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Κατά τους προσφεύγοντες, η διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών έχει σχεδιαστεί προκειμένου να διασφαλισθεί η απόδοση ιδιαίτερης προσοχής στις πλέον επικίνδυνες ουσίες. Ορισμένα είδη ουσιών, όπως είναι τα ενδιάμεσα προϊόντα, εξαιρούνται από τον τίτλο VII του κανονισμού 1907/2006, διότι οι εν λόγω ουσίες δεν παρουσιάζουν το ίδιο επίπεδο κινδύνου με το αντίστοιχο επίπεδο κινδύνου άλλων ουσιών. Παρά την πρόθεση αυτή του νομοθέτη, ο ECHA χρησιμοποίησε την εν λόγω διαδικασία προκειμένου να προβεί σε χαρακτηρισμό μιας ουσίας η οποία χρησιμοποιήθηκε, κατά την άποψη των προσφευγόντων, μόνον ως ενδιάμεσο προϊόν, πράγμα το οποίο είναι δυσανάλογο. Επιπλέον, κατά τους προσφεύγοντες, ο κίνδυνος τον οποίο διατρέχουν οι εργαζόμενοι λόγω της εκθέσεώς τους στο ακρυλαμίδιο εξαλείφεται ή μειώνεται λόγω των ειδικών κανονιστικών ρυθμίσεων της Ένωσης οι οποίες αφορούν την προστασία των εργαζομένων. Κατά την άποψη των προσφευγόντων, οι αρχές είχαν τη δυνατότητα να επιλέξουν ένα διαφορετικό μέτρο, δηλαδή να επιλέξουν να απόσχουν από οποιαδήποτε ενέργεια, πράγμα το οποίο θα ήταν πιο ενδεδειγμένο και αναλογικότερο. Εν πάση περιπτώσει, κατά τους προσφεύγοντες, ο ECHA θα μπορούσε να προβλέπει ότι το ακρυλαμίδιο θα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως ουσία λίαν ανησυχητική

μόνο στο μέτρο που αυτό χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσο προϊόν ή θα μπορούσε να αποφασίσει ότι η χρήση ακρυλαμιδίου θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο των περιορισμών που προβλέπονται από τον τίτλο VIII του κανονισμού 1907/2006.

81 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της αναλογικότητας, η οποία συγκαταλέγεται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, επιτάσσει να μην υπερβαίνουν οι πράξεις της Ένωσης το πρόσφορο και αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, ενώ εξυπακούεται αφενός ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων του ενός πρόσφορων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και αφετέρου ότι τα αρνητικά αποτελέσματα του μέτρου δεν πρέπει να είναι υπερβολικά σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ. απόφαση Etimine, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:C:2011:504, σκέψη 124 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

82 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο ECHA έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια σε έναν τομέα στον οποίο καλείται να προβεί σε επιλογές πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής φύσεως καθώς και σε σύνθετες εκτιμήσεις. Η νομιμότητα των μέτρων που θεσπίζονται στον τομέα αυτό μπορεί να επηρεαστεί μόνον αν το σχετικό μέτρο είναι προδήλως ακατάλληλο σε σχέση με τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει ο νομοθέτης (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Etimine, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:C:2011:504, σκέψη 125 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

83 Εν προκειμένω, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 προκύπτει ότι σκοπός του κανονισμού αυτού είναι να κατοχυρωθούν ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της προαγωγής εναλλακτικών μεθόδων αξιολογήσεως των κινδύνων των ουσιών, καθώς και η ελεύθερη κυκλοφορία των ουσιών στην εσωτερική αγορά, με παράλληλη ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της καινοτομίας. Λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογικής σκέψεως 16 του κανονισμού αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο νομοθέτης έχει θέσει ως πρωταρχικό σκοπό τον πρώτο από τους αναφερόμενους ανωτέρω τρεις σκοπούς, και συγκεκριμένα τον σκοπό διασφαλίσεως υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Όσον αφορά ειδικότερα τον σκοπό που επιδιώκεται με τη διαδικασία αδειοδοτήσεως, της οποίας αποτελεί μέρος η διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών που προβλέπεται από το άρθρο 59 του εν λόγω κανονισμού, το άρθρο 55 του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι σκοπός της διαδικασίας αυτής είναι να κατοχυρωθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ενώ πρέπει να διασφαλίζεται ταυτοχρόνως ότι οι κίνδυνοι από τις λίαν ανησυχητικές ουσίες ελέγχονται επαρκώς και ότι οι ουσίες αυτές αντικαθίστανται σταδιακώς από τις κατάλληλες εναλλακτικές, οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες, ουσίες ή τεχνολογίες (απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 116).

84 Κατά πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι το κατάλληλο μέσο για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται με τον κανονισμό 1907/2006, πρέπει να υπομνηστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έγκειται στον χαρακτηρισμό του ακρυλαμιδίου ως λίαν ανησυχητικής ουσίας κατόπιν της εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 59 του εν λόγω κανονισμού. Όταν μια ουσία χαρακτηρίζεται ως λίαν ανησυχητική, οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες υπέχουν ορισμένες υποχρεώσεις γνωστοποιήσεως πληροφοριών (απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA , σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 117).

85 Όσον αφορά τον σκοπό της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, επιβάλλεται ευθύς εξαρχής η διαπίστωση ότι ο χαρακτηρισμός μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής χρησιμεύει στη βελτίωση της πληροφορήσεως του κοινού και των επαγγελματιών για τους πιθανούς και πραγματικούς κινδύνους που ενδέχεται να προκύψουν και ότι, συνεπώς, ο χαρακτηρισμός αυτός πρέπει να θεωρηθεί ως μέσο βελτιώσεως της προστασίας αυτής (βλ. απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 118 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

86 Όσον αφορά ειδικότερα το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ενδείκνυται προς τούτο, εφόσον το ακρυλαμίδιο χρησιμοποιείται μόνον ως ενδιάμεσο προϊόν και, ως εκ τούτου, εξαιρείται από τον τίτλο VII του κανονισμού 1907/2006 δυνάμει του άρθρου του 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', πρέπει να επισημανθεί ότι διαπιστώθηκε ήδη ότι δεν είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το ακρυλαμίδιο χρησιμοποιούνταν μόνον ως ενδιάμεσο προϊόν (βλ. σκέψεις 49 έως 59 ανωτέρω). Εν πάση περιπτώσει, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι θα ήταν δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι αποκλείεται το ενδεχόμενο υπάρξεως και άλλων χρήσεων του ακρυλαμιδίου, πλην των χρήσεών του ως ενδιάμεσου προϊόντος. Επομένως, ο χαρακτηρισμός της εν λόγω ουσίας δεν δίδει την εντύπωση ότι είναι προδήλως ακατάλληλος σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

87 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων περί του φερόμενου απρόσφορου χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.

88 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών, εφόσον η δυνατότητα αποχής από οποιαδήποτε ενέργεια, η θέσπιση των περιορισμών που προβλέπονται από τον τίτλο VIII του κανονισμού 1907/2006 ή ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν επικίνδυνης μόνον στο μέτρο που η εν λόγω ουσία δεν χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσο προϊόν θα ήσαν λιγότερο επαχθή μέτρα. Εξάλλου, κατά τους προσφεύγοντες, ο κίνδυνος στον οποίο εκτίθενται οι εργαζόμενοι έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί λόγω των κανόνων σχετικά με την προστασία των εργαζομένων.

89 Πρώτον, όσον αφορά τη δυνατότητα αποχής από οποιαδήποτε ενέργεια, οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι αυτοί θα ήταν αναλογικότεροι και λιγότερο επαχθείς, εφόσον ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής δεν έχει σχεδιαστεί για τα ενδιάμεσα προϊόντα, αλλά για άλλα είδη ουσιών, οι οποίες προκαλούν σημαντικότερες ανησυχίες. Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το ακρυλαμίδιο χρησιμοποιούνταν μόνον ως ενδιάμεσο προϊόν και δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι θα ήταν δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι αποκλείεται το ενδεχόμενο υπάρξεως και άλλων χρήσεων του ακρυλαμιδίου, πλην των χρήσεών του ως ενδιάμεσου προϊόντος (βλ. σκέψη 86 ανωτέρω), η αποχή από οποιαδήποτε ενέργεια δεν αποτελεί μέτρο εξίσου πρόσφορο με τον χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής ως λίαν ανησυχητικής.

90 Δεύτερον, ως προς τα μέτρα περιορισμού που αφορούν τη χρήση του ακρυλαμιδίου, αφενός, πρέπει να επισημανθεί ότι το γεγονός και μόνον ότι μια ουσία περιλαμβάνεται στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών δεν εμποδίζει την επιβολή περιορισμών επί της ουσίας αυτής αντί της απαιτήσεως αδειοδοτήσεως. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το άρθρο 58, παράγραφος 5, και το άρθρο 69 του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος μπορεί πάντα να προτείνει τον έλεγχο της παρασκευής, της διαθέσεως στην αγορά ή της χρησιμοποιήσεως της ουσίας επιβάλλοντας περιορισμούς αντί να απαιτεί αδειοδότηση (απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 128). Εν προκειμένω, από την απόφαση Polyelectrolyte Producers Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω (EU:T:2013:53), προκύπτει ότι το ακρυλαμίδιο αποτελούσε αντικείμενο περιοριστικών μέτρων όσον αφορά τις εφαρμογές στεγανοποίησης από τις 5 Νοεμβρίου 2012.

91 Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το παράρτημα XVII του κανονισμού 1907/2006, τα περιοριστικά μέτρα, τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία περί της οποίας γίνεται λόγος στον τίτλο VIII του εν λόγω κανονισμού και ισχύουν για την παρασκευή, τη διάθεση στην αγορά και τη χρησιμοποίηση ορισμένων επικίνδυνων ουσιών και ορισμένων επικίνδυνων μειγμάτων και προϊόντων, δύνανται να κυμαίνονται από την επιβολή ιδιαίτερων όρων στην παρασκευή ή στη διάθεση στην αγορά ουσίας έως την πλήρη απαγόρευση της χρησιμοποιήσεως ουσίας. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα περιοριστικά μέτρα είναι επίσης πρόσφορα για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με τον κανονισμό

αυτό σκοπών, δεν συνιστούν, επομένως, καθεαυτά, λιγότερο επαχθή μέτρα σε σχέση με τον χαρακτηρισμό ουσίας ο οποίος συνεπάγεται μόνον υποχρεώσεις γνωστοποιήσεως πληροφοριών (απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 129).

92 Τρίτον, στον βαθμό που οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι η υφιστάμενη στον τομέα της προστασίας των εργαζομένων νομοθεσία καθιστά δυνατή την εξάλειψη ή τη μείωση του κινδύνου στον οποίο εκτίθενται οι τελευταίοι, αρκεί να επισημανθεί ότι η νομοθεσία αυτή, η οποία προβλέπει μέτρα διαχειρίσεως των κινδύνων για τους εργαζομένους, δεν μπορεί να συνιστά κατάλληλο και λιγότερο επαχθές μέτρο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με τον κανονισμό 1907/2006 σκοπών σχετικά με την επεξεργασία των λίαν ανησυχητικών ουσιών και, ιδίως, του σκοπού σταδιακής αντικαταστάσεως των λίαν ανησυχητικών ουσιών με άλλες κατάλληλες, οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες, ουσίες ή τεχνολογίες (βλ. σκέψη 83 ανωτέρω).

93 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι ο ECHA θα μπορούσε να ορίσει ότι το ακρυλαμίδιο θα πρέπει να χαρακτηρισθεί ως λίαν ανησυχητική ουσία μόνο στο μέτρο που η εν λόγω ουσία είχε χρησιμοποιηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν. Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι ο νομοθέτης έχει θεσπίσει ειδικούς κανόνες σχετικά με τα ενδιάμεσα προϊόντα στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 8, στοιχείο β′, του κανονισμού 1907/2006 (βλ. σκέψη 48 ανωτέρω).

94 Κατόπιν των προεκτεθέντων, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

95 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

96 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι ο χαρακτηρισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, διότι άλλες ουσίες ευρισκόμενες σε πανομοιότυπη κατάσταση δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο τέτοιου χαρακτηρισμού. Κατά τους προσφεύγοντες, το ακρυλαμίδιο ταξινομήθηκε στις καρκινογόνους και μεταλλαξιογόνους ουσίες κατηγορίας 2 και στις τοξικές ουσίες για την αναπαραγωγή κατηγορίας 3, μαζί με μεγάλο αριθμό άλλων ουσιών που είχαν τις ίδιες ή υψηλότερες ιδιότητες. Κατά τους προσφεύγοντες, ουδεμία αιτιολογία προβλήθηκε αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους επελέγη το ακρυλαμίδιο και όχι άλλες ουσίες που έχουν πανομοιότυπες ιδιότητες, καίτοι δεν αμφισβητείται ότι τουλάχιστον το 99 % της χρήσεως του ακρυλαμιδίου εξαιρείται από τη διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών.

97 Πρέπει να επισημανθεί ότι, με τον κανονισμό 1907/2006, ο νομοθέτης θέσπισε καθεστώς για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση των χημικών ουσιών, καθώς και τους εφαρμοστέους στις ουσίες αυτές περιορισμούς, οι οποίοι αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, κατά την αιτιολογική σκέψη 1 του εν λόγω κανονισμού, στην κατοχύρωση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος καθώς και της ελεύθερης κυκλοφορίας των ουσιών στην εσωτερική αγορά, ενώ ταυτοχρόνως θα βελτιώνονται η ανταγωνιστικότητα και η καινοτομία. Ειδικότερα, ο κανονισμός 1907/2006 προβλέπει, στον τίτλο του VII, διαδικασία αδειοδοτήσεως. Ο σκοπός της διαδικασίας αυτής είναι, κατά το άρθρο 55 του εν λόγω κανονισμού, να κατοχυρώσει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, κατοχυρώνοντας ταυτοχρόνως ότι οι κίνδυνοι από τις λίαν ανησυχητικές ουσίες ελέγχονται επαρκώς και ότι οι ουσίες αυτές αντικαθίστανται προοδευτικά από κατάλληλες εναλλακτικές οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες ουσίες ή τεχνολογίες (απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 69).

98 Η διαδικασία αδειοδοτήσεως εφαρμόζεται σε όλες τις ουσίες που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006. Το πρώτο στάδιο της διαδικασίας αδειοδοτήσεως συνίσταται στον χαρακτηρισμό των απαριθμούμενων στο άρθρο αυτό ουσιών, για τον οποίο το άρθρο 59 του

κανονισμού 1907/2006 προβλέπει διαδικασία σε διάφορα στάδια. Κατά την αιτιολογική σκέψη 77 του εν λόγω κανονισμού, για λόγους εφαρμοσιμότητας και πρακτικής εφαρμογής, τόσο από την πλευρά των φυσικών ή νομικών προσώπων, που πρέπει να εκπονούν τους φακέλους των αιτήσεων και να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα διαχειρίσεως των κινδύνων, όσο και από την πλευρά των αρχών, που πρέπει να διεκπεραιώνουν τις αιτήσεις αδειοδοτήσεως, μόνον ένας μικρός αριθμός ουσιών θα πρέπει να αποτελούν ταυτόχρονα αντικείμενο της διαδικασίας αδειοδοτήσεως. Όσον αφορά την επιλογή των ουσιών αυτών, το άρθρο 59, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι εναπόκειται στην Επιτροπή ή στο οικείο κράτος μέλος να εκτιμήσει κατά πόσον οι ουσίες αυτές πληρούν τα κριτήρια που παραθέτει το άρθρο 57 του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, ο νομοθέτης άφησε στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη ευρεία διακριτική ευχέρεια επιτρέποντας τη σταδιακή εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τις λίαν ανησυχητικές ουσίες του τίτλου VII του κανονισμού 1907/2006 (απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 70).

99 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών δεν παρέχει επομένως στον ECHA καμία εξουσία σχετικά με την επιλογή της ουσίας που πρόκειται να χαρακτηρισθεί, με δεδομένο ότι το προνόμιο αυτό ανήκει αποκλειστικώς στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006 (διάταξη της 22ας Μαΐου 2014, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, C-287/13 P, EU:C:2014:599, σκέψη 51, και απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 71).

100 Εν προκειμένω, η διαδικασία χαρακτηρισμού του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006 τηρήθηκε όσον αφορά την επιλογή της προς χαρακτηρισμό ουσίας. Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επέλεξε το ακρυλαμίδιο εφόσον έκρινε ότι η ουσία αυτή πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του εν λόγω κανονισμού. Εξάλλου, εφόσον δεν προσκομίσθηκε φάκελος καταρτισθείς από κράτος μέλος σχετικά με ουσία έχουσα επίσης καρκινογόνους, μεταλλαξιογόνους και τοξικές ιδιότητες ούτε κατατέθηκε αίτημα εκπονήσεως τέτοιου φακέλου στον ECHA από την Επιτροπή, ο ECHA δεν μπορεί να προβεί σε χαρακτηρισμό της εν λόγω ουσίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006, χωρίς να υπερβεί τις εξουσίες του. Επομένως, χαρακτηρίζοντας το ακρυλαμίδιο και όχι τις προβαλλόμενες συγκρίσιμες ουσίες ως ουσία λίαν ανησυχητική, ο ECHA δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:T:2013:106, σκέψη 72).

101 Τέλος, ως προς το επιχείρημα ότι ουδεμία αιτιολογία προβλήθηκε αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους επελέγη το ακρυλαμίδιο και όχι άλλες ουσίες που έχουν πανομοιότυπες ιδιότητες, καίτοι δεν αμφισβητείται, κατά τους προσφεύγοντες, ότι τουλάχιστον το 99 % της χρήσεως του ακρυλαμιδίου εξαιρείται από τη διαδικασία χαρακτηρισμού των ουσιών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατέθεσε την πρότασή του περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως λίαν ανησυχητικής ουσίας λόγω των καρκινογόνων και μεταλλαξιογόνων ιδιοτήτων της ουσίας αυτής. Εφόσον, δυνάμει του άρθρου 59, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006, κάθε κράτος μέλος δύναται να καταρτίζει φάκελο σύμφωνα με το παράρτημα XV του κανονισμού αυτού όσον αφορά τις ουσίες για τις οποίες κρίνει ότι αυτές πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 57 του εν λόγω κανονισμού, ουδεμία άλλη αιτιολογία ήταν αναγκαία.

102 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβήτησαν τη νομιμότητα της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006 και ότι ο ECHA τήρησε τη διαδικασία αυτή, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

103 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

104 Με την αναιρετική απόφαση, το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα. Απόκειται, επομένως, στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί, με την παρούσα απόφαση, επί του συνόλου των δικαστικών εξόδων που αντιστοιχούν στις διάφορες διαδικασίες, κατά το άρθρο 219 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

105 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρενέβησαν στην ένδικη διαδικασία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

106 Εφόσον οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, και στα έξοδα του ECHA, σύμφωνα με τα αιτήματα του ECHA. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Ο Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) και η SNF SAS καταδικάζονται στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA).

3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Dittrich Dehousse Schwarcz

Tomljenović Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2015.

(υπογραφές)